Kuip ole tahtuda laesta,
Siis too soosta sammelaida,
Mädajärwest mättaaida,
Kalajärwest kaeraaida,
Siis seisab tuli tuasta,
Lõõe lee põrmandaea. —

Lassie aga sõse Mardinene!
Tõsta aga ikne Leenu linnai,
Oowa uksi ennenene

(ähwenab:) Kuip ei Leenu tõsta linnai
Oowai uksi ennenene
End ku põenuda põrutan
Sagarast mina saanen sõse.
Mis siis kaulan rinnaesta
Kärdan kaeri rainaesta:
Meie on ulgas uksesepad
Ise ise ingesepa
Sepad kõik on pulgasepad
Jälle teeme uned uksed
Sikusarwesta sagarad
Põrralunsta põenunsed. —

(Salubjäew.) Pere siis naine naisunene
Peremees peremehine
Lassie aga sõse Mardinene
Ei ole Marti tullja tulenud
Mart toob kõdad tullesaana
Sõlitsed sõärellaana
Sõsled pungad punsallaana
Lassie aga sõse Mardinene. — — —

Lubatakse sõse. Mart wõtab kotist kaera wiskab üle sanga tuppa, ise laulab:

Sõse mina wiskan seeme õnne
Kõnseje hooste õnne
Kadunsele kaera õnne
Sõnadwalle õõru õnne.
Karawast warsa õnne,
*) Wanest aeg uksi inngese ajemed punst sagarad. —

(Mart astub sõse nõige perega. tõkki pidanud aga pere õues kõlmutama senni kui Mardsee laulis.)

Peretütar neitsinene
Tõusis üles woodeesta
Seest ju sõidi rüetesta
Tõdre karrwa terniesta
Pardi karrwa padjadesta
Ei ole allinaid tuasta
Linalegu ei põrmandaea
Nõpi pilpad põrmandalta
Järid wardjule majuta
Tõsid tugede nõjale. *)

Mart tõab menna tantsimaie:
Mardil rembid ringikesed
Jalad all on targunsed
Need on kurjad nunnumaie
Sõad on alla paukumaie
Hüppa Marti! Hüüja Marti!
Karrga Marti karwajaega! — —

Peremees peremehina
Perenaine naisunene
Tõuse üles woodeesta
Seest ju sõidi rüetesta
Tõdre karrwa terniesta
Pardi karrwa padjadesta
Wõta neiaa wõttemeida
Wõta wõttemed wõrelta:
Kõsi menna nõeederie
Kõsi rauda soneeie
Too seal Mardi tanga tõspi
Kanna Mardi sõõla kannu

*) Miks nõjutakse najal!
**) Laulja on lauenud: Sõdunalle paukumaie
Ega se muud wõi tähendaa kui ülemal tähendud!